

Frank Dahlggaard (UP):

Ja, man bliver lidt mundlam, når ministeren siger, at vi har vores egen socialpolitik. Det er 26 dage siden, regeringen gav sig og signalerede, at nu ville man ændre på efterlønnen, så man også kan tage den med sig til udlandet, og så siger man, det er en gave fra EU! Det ønskede regeringen ikke, men nu gør man det. Hvorfor? Fordi EU-reglerne og hele unionsudviklingen tvinger regeringen til det!

Allerede i dag har vi jo ikke vores egen socialpolitik. Professor i socialret Kirsten Ketscher siger i sidste nummer af Notat, at det her ikke er slutningen på problemerne med efterlønnen, men begyndelsen, og professor i nationaløkonomi Gunnar Thorlund Jepsen siger, at euroen vil være den olie, der vil fremme udviklingen omkring sådan noget som efterløn, arbejdsmarkedsydelse og sociale ydelser. Udviklingen bliver tvunget frem, og så kan ministeren da ikke bare sige, at grundloven er overtrådt, når man snakker om alt muligt andet, og at de, der vil holde fast i kronen, misbruger folkeafstemningsinstitutionen. Man må vel tale om konsekvenserne af det hele.

Er det ikke korrekt, at regeringen har prøvet at forhindre, at man kunne tage efterlønsydelsen med sig til udlandet, men at den efter pres fra EU var nødt til at åbne mulighed for det? Er det ikke korrekt, at vi allerede har taget hul på en situation, hvor vi ikke selv styrer vores egen socialpolitik? Og så siger ministeren, at det, at vi skal afskrive vores krone, slet ingenting betyder med hensyn til at fremskynde den udvikling, som er en afvikling af den danske velfærdsmodel!

Keld Albrechtsen (EL):

Nu står vi jo i den heldige situation, at vi i morgen her i Folketingssalen foretager lakmusprøven på, om regeringen virkelig mener det alvorligt, når den siger, at vi skal stå fast på retten til at have vores egen socialpolitik. I morgen behandler Folketinget jo Enhedslistens forslag om veto imod fælles skatte-, social- og arbejdsmarkedspolitik i EU, og så får vi jo se, om der er gods i de mange besværgelser, ministeren har fremsagt, også her i dag.

I morgen får vi altså hele debatten om disse nye traktatregler, men jeg vil godt stille ministeren et spørgsmål. Det inflationspres, der skabes nu som følge af euroens stadige fald, og som allerede har frataget Grækenland muligheden for at komme med på det tidspunkt, man

havde ønsket fra regeringens side i Grækenland, har vi jo også her i Danmark, og det vil på et eller andet tidspunkt tvinge den danske regering til at fremsætte forslag om nedskæringer for at afkøle den danske økonomi. Vi ligger jo allerede omkring det niveau, hvor vi må ligge rent inflationsmæssigt. Så er det ikke korrekt, at situationen faktisk er meget alvorlig på grund af fiaskoen med euroen?

Økonomiministeren (Marianne Jelled):

Til hr. Frank Dahlggaard: Jeg vil altså godt bruge det eksempel med efterlønnen til at vise, hvad jeg mener med, at der sker en vildledning af vælgerne og i virkeligheden mod bedre vidende.

Danmark er ikke med i den fælles valuta i dag, men Danmark har siden 1973 været medlem af EF, nu EU. Lige siden 1973 har der været fri bevægelighed for arbejdskraften, og lige siden 1973 er der blevet lavet fælles regler for arbejdstageres rettigheder og sikkerhed, når de arbejder i et andet land end deres eget, men det har hverken noget med den fælles valuta eller med, om Danmark deltager i den fælles valuta eller ej, at gøre. De regelsæt er der nu, og de vil også være der fremover.

Det, der er sket med efterlønnen, er, at Europa-Kommissionen har påpeget over for regeringen, at det er imod borgernes ret til at bevæge sig frit inden for EU, når de har optjent en rettighed, som efterlønnen jo er. Så enkelt er det, og derfor er det en bekræftelse af, at borgerne har nogle frihedsrettigheder inden for EU, og det bøjer regeringen sig for. Det er i orden, og jeg synes endda, det er retfærdigt at gøre det på den måde.

Så vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen med hensyn til inflationspreset; at Danmark har jo siden 1982 ført fastkurspolitik. Danmark har brugt finanspolitikken og strukturpolitikken til at lave de tilpasninger, der skal til, for at vi kan have en stabil valuta og føre den politik, vi i øvrigt gerne vil føre i Danmark på forskellige områder. Det vil vi stadig gøre, og det vil finanspolitikken og strukturpolitikken stadig medvirke til.

Alle analyser viser, at vi lige nu har en lidt for høj inflation, men også, at det forhold vil ændre sig. Udsigterne er – det fremgår af mange svar til Folketinget og af den store analyse, der er lavet om Danmarks forhold til euroen, og det vurderes af alle instanser, alle mulige eks-